

# ΠΑΝΟΠΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ  
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ.  
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.  
Εξαμηνία . . . . . 6.  
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλ-  
λάδι ἐτησία . . . . . δραχ. 14.  
Εξαμηνία . . . . . 7.  
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτη-  
σία . . . . . φράγ. 15.  
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ . . . . . 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

« Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν . . . . . καὶ ἡ παραβαί-  
ναι τις αὐτοὺς ἢ νεωχμεῖν ἐπὶ χειρὶ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἀναντιοῖσθαι ».  
(ΙΕΡΟΚΑΝΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ  
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι  
τῶν 10 στίχ. . . . . δρ. 4.  
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν  
στίχον . . . . . Δεπ. 20.  
Διατρίβαι γίνονται δεκταὶ εὐ-  
σχήμως γεγραμμένοι καὶ μη-  
δαμῶς καθαπτόμεναί τινος  
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.  
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν στί-  
χον . . . . . λεπτ. 40.



## ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Πένθιμον ἦγε πομπὴν ἡ πόλις ἡμῶν τὴν παρελ-  
θοῦσαν Παρασκευὴν, τὸν θάνατον δλοφυρομένην ἀν-  
δρὸς τὰ πρῶτα ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς φερομένου, τοῦ  
ἀειμνήστου Δ. Παπαδάκη! Βαρυπενθὴς ὁ πολυτλή-  
μων καὶ ἀγαθὸς πολίτης, καὶ τὰ μὲν ἐκ χρόνιου  
καὶ ἐλευθρίας ἐπιδοσκόμενος νόσου, τὰ δὲ καὶ μὴ  
φέρων τὴν στέρησιν τῆς χρηστῆς ἐν πᾶσι καὶ ἐνα-  
ρέτου συζύγου, ἑνδεκα ὄλα ἀνήλικα τέκνα, ὧν τὰ  
δύο ὑπομάστια, καταλιπούσης αὐτῷ, εὐθὺς μετὰ  
τὸν ἐκείνης θάνατον παράδοξον ὑπέστη μεταβολήν,  
ἀπὸ φιλανθρώπου καὶ εὐπροσηγόρου μισάνθρω-  
πος, οὕτως εἰπεῖν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀπρόσιτος γε-  
νόμενος. Μονήρῃ λοιπὸν καὶ ὅλως ἀβίωτον βίον  
βίων, σπανιώτατα μὲν ἐξήρχετο, ἢ μόνος ἢ ὑπὸ  
τινος τῶν τέκνων του συνοδευόμενος, τὸ δὲ πολὺ  
τοῦ χρόνου διετέλει οἰκουρῶν, ἄλλοτε μὲν εἰς ἀνα-  
γνώσεις, ἄλλοτε δ' εἰς ἄλλας τινὰς μελέτας τὸν  
χρόνον κατατρίβων. Οὕτω διάγων καὶ τροφήν, ὅσην  
ἐν' ἀποζῇ, λαμβάνων, ἐφαίνετο ὅτι, τρωθεὶς τὴν καρ-  
δίαν ἐπωδύνως ὑπὸ τῶν ἀδοκῆτως συμβαδῶν αὐ-  
τῷ συμφορῶν, ἐπόθει, οὕτως εἰπεῖν, τὴν τοῦ βίου  
μεταλλαγὴν, πενθῶν οὐχ ὡς οἱ δύσμοιροι ἐπὶ ταῖς  
οἰκείαις πενθοῦμεν παθήμασιν, ἀλλ' ὡς ὁ Πατριάρχης  
Ἰακώβ, ὅστις, ὅτε ἠγγέλθη αὐτῷ ὁ τοῦ πεφι-  
λημένου τῶν αὐτοῦ υἱῶν θάνατος, θρηγῶν ἔλεγεν,  
« κατὰ βῆσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου  
πενθῶν εἰς Ἀδου! » Καταβήσομαι εἰς Ἀ-  
δου πρὸς τὴν σύζυγον ἔλεγεν καὶ ὁ ἀπα-  
ραμύθητα πενθῶν χρηστὸς συμπολίτης Παπαδά-  
κης, καὶ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ταύτην οὔτε ἡ τῶν  
τέκνων στοργή, οὔτε ἡ ὑπὲρ τῆς ἀνατροφῆς αὐ-  
τῶν ἐπιμέλεια καὶ φροντίς, οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐν  
ἀνθρώποις τερπνῶν νὰ μεταβάλλῃ κατίσχυεν.

Γεννηθεὶς κατὰ τὸ 1818 ἐν Τριπόλει ἐκ γονέων  
οὐ μόνον πλούτιον ἀλλὰ καὶ εὐσεβείᾳ διαπρεπόντων,  
καὶ τῆς ἐγκυκλίου Γυμνασιακῆς παιδείας ἐγκρα-  
τῆς γενόμενος, ἐξεδήμησεν εἰς Εὐρώπην, ἐνθα, ἐ-  
κανά μὲν ἔτη ἐν Τεργέστη πλείονα δ' ἐν Ἀγγλίᾳ  
διατρίψας, ἀπέβη οὐ μόνον κατὰ τὴν θεωρίαν  
ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν πράξιν εἰς τῶν διακεκριμένων  
ἐμπόρων, τὸ μὲν ἦθος ὅλως εὐρωπαϊστῆς, ξέναις  
δὲ γλώσσαις καὶ τισι τῶν ὁραίων καὶ ἐλευθερίων  
ἐκτεταμένων τεχνῶν, τῆς φωτογραφίας καὶ ἱχνο-  
γραφίας, κοσμήσας ἑαυτόν. Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν  
φίλην πατρίδα, ἐστίαν πρὸς ἐξάσκησιν τῆς ἐμπο-  
ρίας προῦκρινε τὴν ἡμετέραν πόλιν, εἰς ἣν ἐγκα-

τασταθεὶς πρὸ τεσσάρων καὶ εἴκοσι ἐτῶν, ἐνυμφεύ-  
θη μὲν τὴν ἀτυχῆ τοῦ ἀληθῶς ἀτυχοῦς συμπολίτου  
ἡμῶν κ. Γρ. Παῖκου, θυγατέρα, Βικτωρίαν, κόρην  
σεμνὴν σεμνοτέρας δὲ καὶ λίαν ἐντίμου οἰκογε-  
νείας βλαστήμα.

Ὅποῖός τις ὑπῆρξε κατὰ τὸν ἰδιωτικὸν αὐτοῦ  
βίον, καὶ ὡς οἰκογενειάρχης καὶ ὡς ἐμπορος, ὁ  
περὶ τούτων λόγος πάντῃ περιττὸς καθ' ἡμᾶς θεω-  
ρεῖται, ἐφ' ὅσον πασίγνωστα μὲν εἰσι ταῦτα, ἀνέ-  
μνησαν δὲ περὶ τούτων τοῖς ἐπιλαθόμενοις οἱ ἐπὶ  
τὸν νεκρὸν αὐτοῦ εἰπόντες. Τόσον μόνον ἐὰν εἴπω-  
μεν, πεποιθήμεν ὅτι ἱκανοποιούμεν τὰς ἀξιώσεις  
τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, ὅτι ὁ Δ.  
Παπαδάκης, ὡς ἐμπορος μὲν ὑπῆρξε πρότυπον ἐμ-  
πόρου τιμίου καὶ εὐσυνειδήτου ἀνταποκριτοῦ, καὶ  
αἷτιος τῆς εἰς τὴν ἐμπορίαν ἐπιδόσεως πολλῶν  
Πελοποννησίων, οὓς καὶ ὑπεστήριξε καὶ προήγα-  
γεν ὡς οἰκογενειάρχης δὲ, ὅτι ἦν ἐν ἡμῖν τὸ σέ-  
μνωμα καὶ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου.  
Ἀγαθὸς ἄκρως, εὐπροσηγόρος ὑπερμέτρως καὶ  
ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς τὰ φυλετικὰς ἐρίδας καὶ δι-  
χονοίας, ἐν ἰσῇ μοίρᾳ ἐτίθετο τοὺς πάντας, ἡγάπα  
τὴν Ἑρμούπολιν ἴσα τῇ γειναμένη καὶ θρεψάσῃ,  
ἐτίμα τοὺς τιμῆς καὶ σεβασμοῦ ἀξιούς τῶν ἑαυτοῦ  
συμπολιτῶν καὶ ὑπὸ πάντων ἡγαπᾶτο καὶ ἐτιμᾶτο  
ὑπερμέτρως. Ἀγαν ἐπιεικής, ἀμνηστικός, πρᾶος,  
οὐδέποτε δι' οὐδεμίαν ἀφορμὴν ὡς ἐνάγων ἢ ἐνα-  
γόμενος ἐμφανισθεὶς εἰς τὰ δικαστήρια, τοῦθ' ὅπερ  
ἀπόδειξις τῆς ἄκρας δικαιοσύνης καὶ συγκαταβά-  
σεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τοὺς τυχόν ἀδικήσαντας αὐτόν.

Τιμηθεὶς δις διὰ τοῦ Δημαρχικοῦ ἀξιώματος,  
διώκησε τὰ τοῦ Δήμου μετ' ἐπιζήλου περινοίας καὶ  
συνετέλεσε τὰ μέγιστα οὐ μόνον εἰς τὴν προαγω-  
γὴν καὶ αὐξήσιν τῶν προσόδων τοῦ Δήμου ἀλλὰ  
καὶ εἰς τὸν ἐξωραϊσμόν τῆς πόλεως. Ἐπὶ τῆς Δη-  
μαρχίας αὐτοῦ πρώτην φοράν εἰσῆχθη ἐν τῇ πόλει  
ἡμῶν ἡ διὰ συνεταιρισμοῦ ἀνέγερσις δημοτικῶν  
οἰκοδομῶν, καὶ ἔργα τῆς τοιαύτης αὐτοῦ προνοίας  
εἶναι τὸ θέατρον, ἡ λέσχη καὶ τὸ νέον ναυπηγεῖον.  
Ἐπὶ τῆς Δημαρχίας αὐτοῦ ἀνηγέρθησαν δύο περι-  
καλλέστατοι δημοτικοὶ ἐξοχικοὶ Ναοί, εἰς κατὰ τὸ  
χωρίον τοῦ Μάννα καὶ ἕτερος κατὰ τὸ χωρίον Πο-  
σειδωνίας. Ἐπὶ τῆς Δημαρχίας αὐτοῦ ἐκαλλωπί-  
σθησαν αἱ ὁδοὶ τῆς ἀγορᾶς, αἱ πλατεῖαι τῆς πό-  
λεως, καὶ διεχαράχθησαν αἱ ἀμαξιταὶ ὁδοί, αἱ εἰς  
τὰ χωρία Χρουσῶν καὶ Ποσειδωνίας ἀγούσαι. Δη-  
μαρχοῦντος αὐτοῦ καὶ οἱ Ναοὶ τῆς πόλεως ἐκαλ-  
λύθησαν, καὶ νέον εἶδος φωτισμοῦ ἐν τῇ πόλει εἰ-  
σῆχθη, καὶ Δημοτικοὶ εὐρύχωρος Σχολὴ ἀρρένων  
καὶ κορασίων κατὰ τὴν δυσμικὴν αὐτῆς πλευρὰν ἀ-  
νηγέρθη, ἥτις, χωρὶς νὰ εἴπωμεν ὑπερβολάς, δύ-  
ναται νὰ ὀνομασθῇ ἡμερευτήριον τῶν παιδῶν καὶ  
κορασίων τῆς ὅλως ἡμελημένης συνοικίας τῆς  
Νεαπόλεως. Τέλος, Δημαρχοῦντος αὐτοῦ, μέγα  
μὲν τῆς πόλεως μέρος ὑπενομοποιήθη, πανταχοῦ  
δὲ μεγαλοπρεπῆς ἐκτίσθησαν γέφυραι, τὴν συγκοι-  
νωτικὴν τῶν συνοικιῶν καὶ ἐξοχῶν ἐν ἡμέραις βαγ-  
δαίων βροχῶν διευκολύνουσαι. Καὶ ταῦτα μὲν διε-  
πράξατο ἐν ἡμέραις οὐχὶ ταραχῶν καὶ κοινωνικῶν  
ἀνωμαλιῶν ἀνεπιμύκτοις. Διότι καὶ ἡ πρώτη καὶ ἡ  
δευτέρα Δημαρχικὴ του περιόδου περιλαμβάνουσι

περιστατικά, οὐχὶ ἀνάξια λόγου καὶ ἀναμνήσεως.

Τὶς δὲν ἐνθυμεῖται μετὰ πόσης μὲν περινοίας καὶ  
ἐπαγρυπνήσεως διετήρησε τὴν ζωὴν, τὴν περιουσί-  
αν καὶ τὴν τιμὴν ἐκάστου ἡμῶν ἀκεραίαν, χωρὶς  
δημοσίου δυνάμεως, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν Ἀστυνο-  
μίαν καὶ τὴν ἐκ πολιτῶν ἐθοφυλάκων φρουρὰν  
πιστευθεὶς ταῦτα τὰ δι' ἑκάστον πολίτην τιμιώτα-  
τα χρήματα; Τὶς ἐλησμονήσεν ὁποῖαν ἀνέπτυξε  
δραστηριότητα πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν  
νόμων ἐφ' ὅσον χρόνον διετελοῦμεν ἀβασίλευτοι  
αὐτὸς αὐτοπροσώπως πανταχοῦ παριστάμενος, ἀ-  
εῖποτε συνετὰ συμβουλευῶν, καὶ σώφρονα παντα-  
χοῦ ἐπιδεικνύμενος συμπεριφορὰν; Τὶς ἀρνεῖται ὅ-  
τι κατὰ τὸ 1865, ἐν ἡμέραις πανωλεθρίας, ὅτε εἰς  
τὰ πρόθυρα τῆς νήσου ἡμῶν ἡ βροτολογίος χο-  
λέρα ἐμφανισθεῖσα ἠπειλεῖ αὐθὺς νὰ εἰσβάλῃ εἰς  
αὐτὴν καὶ μᾶς ἀποδεκατίσῃ, τίς ἀρνεῖται, λέγο-  
μεν, ὅτι εἰς τὴν σύντονον αὐτοῦ ἐπαγρύπνησιν καὶ  
τὴν ἐφαρμογὴν αὐστηρῶν ἀνεπιμύκτων μέτρων οἱ  
πάντες ὀφείλομεν τὴν σωτηρίαν μας; Καὶ τί δὲν  
ἔπραξε καὶ περὶ τίνων τότε δὲν προϋνόησεν, ἐνταῦ-  
θα μὲν, τὴν ἀραίωσιν τῶν κατοίκων συμβουλευσας  
καὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν τῆς πόλεως καὶ τὴν τῶν  
τροφίμων ἐπίβλεψιν τὰ προσήκοντα ἐπιστήσας πρό-  
σωπα ἐν Δήλῳ δὲ, ἐνθα φρυάττουσα καὶ μαινομέ-  
νη ἡ ὀλέτειρα νόσος τοὺς ἐκεῖ καθαριζομένους ἐλυ-  
μαίνετο, τὰ πάντα ἐγκαίρως, τροφήν, σκεπάσματα,  
στεγάσματα καὶ πᾶσαν φιλάνθρωπον καὶ προσιτὴν  
περιποίησιν τοῖς πάσχουσι προσπορίζων; Ἀλλὰ  
μήτοι θέλει λησμονήσῃ ἡ Ἑρμούπολις πῶς μετὰ  
ταῦτα, ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ, ἐξήλειψε τὴν νόσον  
εὐφλογίαν, ἥτις, κακοήθῃ φέρουσα χαρακτηριστὰ, οὐ-  
δενὸς ἐφείσατο τῶν παρ' αὐτῆς προσδληθέντων;  
Πῶς δὲ νὰ παρέλθῃ τις ἐν σιγῇ τὰ συμβάντα ἐν  
τῇ πόλει ἡμῶν κατὰ τὴν τῶν Κρητῶν ἐπανάστα-  
σιν, καθ' ἣν ἡ Ἑρμούπολις καὶ στρατόπεδον τῶν  
εἰς τὴν Ἡρωϊκὴν νήσον ἀπερχομένων καὶ τῶν ἐκ  
ταύτης ἐπανερχομένων μαχητῶν ἦτο, καὶ κέντρον  
τῶν πολεμοφοδίων, ὅπλων, τροφῶν καὶ τῆς ἄλ-  
λης ἀποσκευῆς, καὶ κρησφύγετον τῶν ἀπὸ τῶν ἐρή-  
μων ἀκτῶν τῆς αἰμοφύρτου νήσου ἐνταῦθα προσ-  
φευγουσῶν οἰκογενειῶν; Τὶς τότε διετήρησε τὴν  
ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, ἢ ἡ σύ-  
νεσις καὶ ἡ σώφρων διοίκησις τῆς ἀστυνομίας του;  
Τὶς τότε ἔτρεχεν ἄνω καὶ κάτω, συνιστῶν ἐπιτρο-  
πὰς εἰς συλλογὴν ἐράνων, ὅπως διαθρέψῃ καὶ ἐν-  
δύσῃ τὰ ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τῆς γυμνότητος κα-  
τατρυχόμενα τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας καὶ θυγατέ-  
ρας τῶν ἀδελφῶν Κρητῶν; Τὶς ἄλλος μᾶλλον  
τοῦ κ. Παπαδάκη συνηγόρει ἐν τοῖς συνόδοις τοῦ  
Δημοτικοῦ Συμβουλίου, προτείνων ἵνα ὁ ἄνθρωπος  
συνεισφέρει εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν κατὰ μῆνα  
πρὸς συντήρησιν τῶν πασχόντων, τοῦθ' ὅπερ καὶ  
ἐγένετο;

Καὶ ταῦτα μὲν ὅσα τοῖς πᾶσι γνωστὰ καὶ ὑπὸ  
πάντων ἀνομολογούμενα. Ὅσας δὲ ἰδίᾳ, εἴτε αὐ-  
τὸς εἴτ' ἡ μεγαλόψυχος αὐτοῦ σύζυγος, ἢ μα-  
καρίτις Βικτωρία, ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ ἀπόρων  
οἰκογενειῶν διεπράττοντο ἐκάστοτε ἀγαθοεργίας,  
περὶ τούτων, ὅσον καὶ ἂν σιωπήσωμεν ἡμεῖς, οἱ  
εὐεργετηθέντες οὐδέποτε θὰ σιγήσωσι, καὶ μάρτυ-



## Η ΚΡΙΣΙΣ.

Υπό ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΠΗΛΙΩΤΑΚΗ.

[Συνέχεια· ὅρα προηγούμενον φύλλον.]

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ συγγραφεὺς οἶονεῖ προοιμιαζόμενος ἐκτίθῃσιν ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τοῦ φυλλαδίου του. Εἶτα δὲ μεταβαίνειν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτίων τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἀπὸ τοῦ δευτέρου μέχρι τοῦ ἑκτοῦ κεφαλαίου γράφει τὰ ἀκόλουθα·

Β'.

## Πῶς ὁ λόγος;

«Ἐρθασα ἤδη εἰπὼν, ὅτι οὐδὲν αὐτόματον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ· ἐκάστη τῶν ἡμερῶν, ἢ ὁ Θεὸς ἠδὲ ὁκνησε νὰ χρησθῇ εἰς τὰ ἔθνη, δὲν εἶναι ἡ πρώτη ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. Ἡ σήμερον συνέχεται μετὰ τὴν χθὲς καὶ ἡ χθὲς μετὰ τὴν προχθὲς, καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀνάρχου καὶ ἀκατανοήτου αἰωνιότητος.

«Ἡ ἐνεστώσα καταστάσις μας εἶναι θυγάτηρ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος καὶ τῆς Βαυαρικῆς, ἐγγονὴ δὲ τῆς ἐπαναστάσεως.

«Σπουδαστὴς ὢν ἐν Παρίσις ἐγενόμην αὐτήκοος, μετὰ τοῦ κυρίου Ἀνδρέου Κουντουριώτου, τοῦ ἐξῆς διαλόγου μεταξὺ τοῦ μακαρίτου Κωλέττου καὶ τοῦ φιλέλληνα Βιλμαίν, ὑπουργοῦ τότε τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Γαλλίᾳ. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν τρίτην Σεπτεμβρίου, ὁ φιλέλληνας ἐκεῖνος ἦλθεν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ πρέσβους ἡμῶν, καθ' ἣν ὥραν ὁ Κ. Κουντουριώτης καὶ ἐγὼ εὐρισκόμεθα παρ' αὐτῶν.

«Μετὰ τὰς συνήθεις δεξιώσεις, ὁ Βιλμαίν ἠρώτησε τὸν Κωλέττην, τί ἀπέγινε τὸ ὀχλαγωγικὸν ἐκεῖνο κίνημα (Émeute populaire), ἐννοῶν τὴν 3 Ἰουλίου, ἣν οὕτως ἀπεκάλεσαν, ἵσως δὲ αὐστηρότερον ἤθελεν ἀποκαλέσει, ἐὰν ἐγίνωσκεν ὅτι δὲν τὴν ἔκαμεν ὁ λαὸς ἀλλ' ὁ στρατός.

«Ὁ Κωλέττης ἀπήντησεν ὅτι εἶχεν εὐαρέστους εἰδήσεις, καὶ ἐξηκολούθησεν εὐφροδῶς.

«Ὅτι δὲν ἦτο ἀξιοκατάκριτος ὀχλαγωγία τὸ κίνημα, ἀλλὰ δικαιολογημένη ἐξέγερσις τοῦ ἔθνους πρὸς ἀνάγκησιν τῶν δικαιωμάτων του, τῶν ὁποίων ἡ ἀθέτησις ὑπὸ τῆς Βαυαρικῆς ἐσχέ, κατὰ τὴν κρίσιν καὶ αὐτῶν τῶν εὐεργετῶν δυνάμεων καὶ ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης, ὀλεθριωτάτας συνεπεία, ὡς πρὸς τὴν διοίκσιν τοῦ κράτους καὶ ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον αἱ εὐεργετῆδες δυνάμεις εἶχον προορίσει οὐχὶ διὰ τοὺς Βαυαροὺς ἀλλὰ διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Ἑλλάδος.

«Ὅτι ὁ βασιλεὺς Ὁθων ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ σύνταγμα καὶ συνεκάλυψεν ἐπὶ τούτῳ ἐθνικὴν συντακτικὴν συνέλευσιν, καὶ ἐξήρην ἐν τέλει τὴν αἰσίαν ἐπίδρασιν, ἣν προσεδόκα ἐπὶ τῶν πραγμάτων μας ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, πρὸς δὲ καὶ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἅτινα ἐξεδήλωσε κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν, αἰτίνες ὁμοθυμαδὸν ἠσπασθήσαν τὴν μεταβολήν.

«Ὁ Βιλμαίν ἀπήντησε ψυχρῶς ὅτι εὐχομαι, ὡς εἰλικρινῆς φιλέλληνας, ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύω. Καὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς, στρατηγέ, ἔχομεν πείραν τῶν ἐπαναστάσεων· ἄς εἰπώμεν δὲ τὰ μαθήματα αὐτῆς πρὸς τοὺς νέους αὐτοὺς, αἰτίνες μᾶς ἀκούουσι διὰ νὰ τὰ διδασθῶσι καὶ αὐτοί.

«Αἱ ἐπαναστάσεις εἶναι πάντοτε θελκτικαί, (gentilles αὕτη εἶναι ἡ λέξις του) διότι πάντοτε γίνονται ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὅστις ἐξευγενίζει τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ὁ ἐνθουσιασμός δὲν εἶναι ἡ συνήθης τοῦ ἀνθρώπου κατάσταση καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι διαρκής. Τὸν διαδέχεται ὁ ἐγωισμός, ὅστις παροξύνει τὸ πάθος τῆς ἰδιοτελείας καὶ φέρει εἰς τὴν διαφθοράν. Οὐαὶ δὲ τῷ ἔθνει ἐκεῖνο ὅπερ, μετὰ ἐπαναστασιν, δὲν εὐτυχῆσῃ νὰ εὕρῃ τὸν διασώσοντα τὴν πολιτείαν ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐφόδου τῆς φαυλότητος. Ἡ ἐφόδος θὰ σᾶς γίνῃ, ἀλλ' εὐχομαι νὰ μὴ εὕρῃ ὑμᾶς ἀπαρσκεύους, εὐχομαι ἡ νέα αὕτη ἐπαναστάσις τῆς Ἑλλάδος νὰ παραγάγῃ τὸν ἄνδρα τῆς, ὅπερ ὅμως εὐτύχημα σπανίως ἔχουσι τὰ ἔθνη.

«Τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη τῶν ἀπλῶν καὶ συνήθων ἐπαναστάσεων. Ἀποτυγχάνουσαι τοῦ σκοποῦ των, ἀποβαίνουσιν ἀντὶ ὠφελίμων ὀλεθρίαι, ὅταν δὲν παραγάγῃσι τὸν ἄνδρα αὐτῶν.

«Ἡ Ἑλληνικὴ ὅμως ἐπανάστασις οὐτε ἀπλὴ οὐτε συνήθης ἦν. Ἀπλὴ καὶ συνήθης ἦτον ἡ Σερβικὴ καὶ αὕτη δὲ εὐδοκίμησε, διότι ἠτύχησε νὰ παραγάγῃ τὸν Τσερνηγιώργην, ὅστις ἀποκατέστησε τὴν Σερβίαν.

«Ὁ Ἑλληνικός ἀγὼν ἦν καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν συνήθων κατ' ἀρχάς, διότι ἡ πολιτικὴ τάξις τῶν προσετώτων, προκρίτων, καὶ οἰκοκυρίων, ἤτις ἀνέλαβε καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς πέρας, οὕσα κατ' ἐξοχὴν πατριαρχικὴ, δὲν ἠδύνατο ἄλλην ἔννοιαν νὰ σχηματίσῃ περὶ αὐτοῦ. Ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἦν τὸ σύνθημά της· ὁ διπλοῦς δὲ οὗτος σκοπὸς ἐπετυγχάνετο διὰ τῆς καταργήσεως τῆς Ὁθωμανικῆς δυναστείας καὶ τῆς ἐξώσεως τῶν Τούρκων, ὅπως συνεβη ἐν Σερβίᾳ.

«Ἀλλὰ ὅμως ἡ Σερβία καὶ ἄλλη ἡ Ἑλλάς.

«Ἡ Σερβία, μεσόγειος οὕσα, μικρὰν εἶχε ἐπιμιξίαν μετὰ ἄλλα κράτη· ὅθεν ἐλαχίστη ὑπῆρχεν ἡ ἐπαφὴ τῆς μετὰ

νέας ιδέας τοῦ αἰῶνός μας, αἰτίνες ἄλλως τε, οὐτε διὰ τῆς Τουρκίας, οὐτε διὰ τῆς Αὐστρίας, οὐτε διὰ τῶν Ἡγεμονιῶν Βλαχίας καὶ Μολδαβίας, χωρὼν διεπομένων ὑπὸ δεσποτικῶν ὀργανισμῶν καὶ αὐστηροτάτης ἀστυνομίας, ἡδύνατο νὰ εἰσδύσῃσι μέχρις αὐτῆς.

«Τῆς Ἑλλάδος ὅμως ἡ ἐπανάστασις, ἔνεκα τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως, ἔνεκα τῶν παραλίων, τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς, ἔνεκα τῆς ἐπιμιξίας τῆς μετ' ἀπασί τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδίως μετὰ τῆς Γαλλίας, τῆς ἐστίας αὐτῆς τῶν νέων ιδεῶν, ἐπόμενον ἦτο νὰ λάβῃ ἄλλας διαστάσεις καὶ τὰς ἔλαβε καὶ τῶντι. Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ δυναστείας ἡ πολιτικῆς ἐγένετο καὶ κοινωνικῇ.

«Οἱ λόγοι αὐτῆς, οἱ σπουδασταί, πάντες οἱ φυγάδες ὁσοὶ καταδικαζόμενοι ἔνεκα τῶν ἀνατρεπτικῶν ιδεῶν των συνέβησαν ἔνθα μετὰσχῶσι τοῦ ἀγῶνος, ζητοῦντες ἄστυλον ἦσαν ἀπόστολοι τῶν κοινωνικῶν νεωτερισμῶν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως. Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς αὐτοὶ οἱ πρωτοστάται τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἀπεκατέστησαν, κοτζαμπάσαι καὶ τουεκολάται, τὰ ὑπάρχοντα ἥθη καὶ ἔθνη, ἰδεαὶ ἐσκωριασμέναι, καὶ αὐταὶ αἱ θρησκευτικαὶ παραδόσεις ἐπεκρίνοντο ὡς προλήψεις.

«Παράλληλως σχεδὸν πρὸς τὸν κατὰ τὸν Τούρκων πόλεμον συνεβάρησε καὶ ὁ ἐσωτερικὸς ἀνταγωνισμός των νέων κατὰ τῶν ὑφισταμένων ιδεῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ὀλίγον κατ' ὀλίγον περιεβάλετο τὸν χιτῶνα τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἀπὸ πολιτικῆς ἐγένετο καὶ κοινωνικῇ καὶ τὸ τέλος αὐτῆς, ὅπως τῆς γαλλικῆς ἔμελλε ν' ἀφῇσιν ἐπὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἐδάφους ἐρείπια μόνον πολιτικὰ καὶ κοινωνικά, ἐξ ὧν ἀπηγείτο νὰ διαπλασθῇ νέα ὅλως πολιτεία καὶ νέα κοινωνία.

«Ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀνάγκην θεμελιωτοῦ.

«Ἐργον ἐνός καὶ οὐχὶ πλείονων, διότι πολλοὶ δὲν δύνανται νὰ θεμελιώσωσι Κράτος. Ἐργον σπανίας μεγαλοφυΐας, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου προσέκοψεν ἐν πολλοῖς καὶ αὐτὸς ὁ νοῦς τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος.

«Ἐφάνη μὲν, ὅτι ἡ ὑπερτάτη αὕτη ἀποστολὴ ἦν προωρισμένη διὰ τὸν Κυβερνήτην Καποδίστριαν, ἀλλὰ δυστυχῶς οὗτος παρήλθεν, ὡς ἀστὴρ διὰ τῶν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀρίζοντος ὀλίγα, ἀλλ' ἐξοχα, φθάσας νὰ καταλίπῃ ἡμῖν μνημεῖα τῆς διπλωματικῆς του δεινότητος καὶ τῆς πολιτικῆς του περινοίας.

«Μετὰ τὸν Καποδίστριαν τὸ ἔργον περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῆς Ἀντιβασιλείας. (Ἐπεταὶ συνέχεια).

## ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Βουλγαρη προσεκλήθη, ὡς γνωστὸν, νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν ὁ κ. Κουμουνδούρος. Τηλεγραφικῶς δὲ διαδόθη χθὲς ὅτι ἡγετὴν διαφώνια μεταξὺ τῶν φίλων τοῦ κ. Κουμουνδούρου, τῶν μὲν κ. κ. Λομβάρδου καὶ Δεληγιάννη ἐμμένοντων ἵνα ἐπαναληφθῇ ἡ ταραχὴ διὰ τὴν συζήτησιν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου Δεληγεωργη, τοῦ δὲ κ. Ζαΐμη ἐπιμένοντος ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἡ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις. Τὴν εἰδήσιν ταύτην συμβιβάζων τις μετὰ τῆς βραδύτητος τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργείου ἀνευρίσκει οὐχὶ ἀπίθανον.

Σήμερον συνῆλθεν εἰς συνεδρίσιν ἡ Βουλὴ, ὅπως εἶχεν ἀποφασισθῇ κατὰ τὴν παρ. ἐβδομάδα. Περὶ ὧραν 1 1/2 ἡ Βουλὴ ἐπελάβετο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἀπὸ ἐγένοντο μικραὶ τινες προτάσεις, ὡς ἡ περὶ τῆς δημ. ἐκλογῆς Καλαμῶν περὶ ἧς εἶχεν ὑποβληθῇ ἀναφορὰ τις καθιστῶσα τὸν Νομόρχην προσεκτικὸν ἐπὶ τῆς κυρώσεως αὐτῆς, ὡς καὶ ἑτέρα περὶ ἐξελέγεως περὶ τῆς βουλ. ἐκλογῆς Τριγωνίας ἡ ὁποία παρεπέμφθη εἰς τὸν πρῶτον τμήμα, ἦλθεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ὁ πρέεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ζαΐμης εἶπεν εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἔθνους ὅτι, ἀκατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἡ Βουλὴ ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ, καθ' ἃς ἔχει θετικὰ πληροφoρίας τὸ ὕπουργεῖον κατεβήκεν εἰς τὸν ἀνώτατον ἀρχοντα τὴν παραίτησιν του, διὰ τοῦτο ἀναβάλλονται αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς συγκροτήσεως νέας κυβερνήσεως. Μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ διελύθη καὶ πάντες ἀπεχώρησαν τοῦ Βουλευτηρίου. Τὸ ὕπουργεῖον κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν οὐδόλως ἐνεφανίσθη εἰς τὸ Βουλευτήριον. Κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτὴν ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ἐκ μερῶν τῶν ὁμογενῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μετόχων τῆς ἐταιρίας των Μεταλλουργείων τοῦ Ἀζυρίου ἀναφορὰ ἐξαίτουμένων τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου παρὰ τῆς Βουλῆς. Καὶ αὕτη παρεπέμφθη εἰς τὸ ὕπουργεῖον, ὡς καὶ πρὸ ἡ αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἰδρυτῶν ἀποσταλῆσα καὶ ἀναγνωσθεῖσα πρὸ ἡμερῶν.

(Παράρτ. «Πινυκὸς» τῆς 15ης Ἀπριλίου).

Γ. Γ. Ταύτην τὴν στιγμὴν, ὧραν 4 μ. μ. ἡγγέλθη τηλεγραφικῶς εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, ὅτι ὁ κ. Κουμουνδούρος δὲν ἠδυνήθη νὰ σχηματίσῃ ὕπουργεῖον. Μέχρι δὲ τῆς ὥρας ταύτης οὐδὲν νεώτερον τηλεγράφημα ἔφθασεν, ὅπως μᾶλλον καὶ ἀναγγεῖλωμεν τοῖς ἀναγνώσταις τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν τίς ὁ παρὰ τοῦ βασιλέως προσκληθεῖς. Λέγεται δὲ μετὰ θετικότητος ὅτι ὁστιςδήποτε καὶ ἂν προσκληθῇ θὰ λάβῃ καὶ τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς, ἀπὸ παρετηρηθῇ οὐδεὶς ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν μας δύναται νὰ σχηματίσῃ πλειοψηφίαν ἐν τῇ παρούσῃ βουλῇ.

ρας τῶν λόγων ἡμῶν ἐπικαλούμεθα, τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ καὶ τοὺς πένητας, τοὺς σιγῇ μὲν καὶ μακρόθεν, ἀλλ' ὅμως μέχρι τοῦ τάφου ἐνδάκρυσι τὸν κηδεύμενον εὐεργέτην παρακολουθήσαντας.

Τοιοῦτος ἐν συντόμῳ ὑπῆρξεν ὁ αἰοίδιμος Δ. Παπαδάκης καὶ κατὰ τὸν Δημαρχικὸν του βίον. Ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν τοῦ Δήμου πραγμάτων καθημερινὴ ἐνασχόλησις καὶ ἀνησυχία, καὶ αἱ τηλικαῦται ὑπὲρ τῶν πολιτῶν καὶ τῆς πόλεως προσπάθειαι του, οὐδεὶς ἂς μὴ ἀρνηθῇ ὅτι δὲν συνετέλεσάν πως καὶ αὐταὶ πρωϊαίτατα νὰ ἀναπτύχῃ ἐν αὐτῷ καρδιακὸν νόσημα, ὅπερ πάντως ἐπέρρωσεν ἡ στέρησις ἀγαπῆτης συζύγου, ἐπετάχυνε δὲ τὸν θάνατόν του ἡ ὑπέρμετρος ἐκ τούτου λύπη.

Δικαίως ἄρα οὐ μόνον ἡ πόλις ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ γείτονος Δήμου, καίριον ἡσθάνθησαν πληγῇ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Διὸ καὶ εἴτις ἄλλος τῶν ἐν ἡμῖν νεκρῶν ἐπίσημως ἐκηδεύθη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει καὶ πανδήμως, ἐπισημότερον καὶ μᾶλλον πανδήμως καὶ ὁ τοῦ αἰοίδιμου Παπαδάκη, οὐδενὸς ἀπολειφθέντος νὰ μὴ ἐπιφωνήσῃ αὐτῷ τὰ, καὶ ἡ ν ἰ α σ ο υ ε ἷ η ἡ μ ν ἡ μ η καὶ ἀπάντων σχεδὸν προπεμφάντων αὐτὸν μέχρι τοῦ τάφου, τριώρου χρόνου καταναλωθέντος εἰς τὴν ἐπίσημον ταύτην πομπήν. Ἀξία δὲ τῇ ἀξιοπρεπείᾳ, τῇ κοινωνικῇ θέσει καὶ τῇ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου προνοίᾳ αὐτοῦ ἀπέδωκεν αὐτῷ ὁ Δήμος Ἑρμοῦ πόλεως, τοῦ ἀξιοτίμου διαδόχου αὐτοῦ κ. Δ. Βαφιαδάκη, κοινῇ ψήφῳ τῶν περὶ αὐτὸν Δημοτ. Συμβούλων, φιλοτιμηθέντος νὰ κηδεύσῃ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, τιμῆς χάριν, δαπάναις τοῦ Δήμου.

Ἡ πράξις αὕτη τοῦ κ. Βαφιαδάκη ὅσω καθίσταται ἐπαινετὴ, τόσω εἶναι καὶ δικαία, ὅταν ἀναμνησθῶμεν ὅτι καὶ ὁ αἰοίδιμος Δ. Παπαδάκης ἡγεμονικαῖς, οὕτως εἰπεῖν, τιμαῖς ἐκήδευσεν τὸν νεκρὸν τοῦ ἑαυτοῦ προκατόχου, τοῦ ἀειμνήστου Ἀμβροσίου Δαμαλά. Ἐπομένως δίκαιον ἦτο, ὁ κηδεύσας δημοτικαῖς δαπάναις οὐ μόνον τὸν ἀείμνηστον Δαμαλᾶν, ἀλλὰ καὶ πάντα ὑπὲρ τοῦ Δήμου πονήσαντα, οἷον τὸν σεβαστὸν τῆς πόλεως διδάσκαλον Ι. Βλαστὸν καὶ ἄλλους, καὶ ὁ προνοήσας περὶ τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν οὐ μόνον τούτου ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων, ἐντίμων μὲν ἀπὸρων ὅμως συμπολιτῶν μας, δίκαιον ἦτο, λέγομεν, οὕτω προώρως ἀποδιδῶσας καὶ οὕτω νωπὰς καταλιπὼν ἡμῖν καὶ ἀγαθὰς ἀναμνήσεις, νὰ τύχῃ οἷων ἔτυχε τιμῶν. Καταστρέφοντες ὥδε τὴν λυπηρὰν περὶ τούτων ἀφήγησιν, καθήκον δημοσιογραφικὸν νομίζομεν ν' ἀπονεύωμεν τὸν δίκαιον ἐπαινον, οὐ μόνον τῷ Πανοσιολογιωτάτῳ κ. Μεθοδίῳ Παπαναστασοπούλῳ, Ἀρχιμανδρίτῃ καὶ Διευθυντῇ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερατικῆς Σχολῆς ἀλλὰ καὶ τῷ ἀξιοτίμῳ δικηγόρῳ κ. Γ. Ποσειδῶνι, τοὺς διὰ λόγων καταλλήλων τιμῆσαντας τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, ὧν ὁ μὲν ἐπικήδειον ὁ δ' ἐπιτάφιον ἐπὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ ἐξεφώνησαν, καὶ ὧν ὁ δεύτερος ἐδημοσιεύθη ἤδη ἐν τῇ συναδέλφῳ «Πατρίδι».

Καὶ δὴ αὖθις μετὰ πάσης τῆς πόλεως ἐπιφωνοῦντες τῷ ἀειμνήστῳ Δημητρίῳ Παπαδάκῃ εἴη σου τὸ μνημόσυνον αἰώνιον, φίλε ἄνερ, δεόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τοῦτο μὲν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξῃ, τὰ δὲ ἀπορρωθέντα τέκνα αὐτοῦ περισκέπων καὶ τῷ φωτὶ τῆς Οὐρανίου θεογνωσίας Του φωτίζων, ὡς μόνος ἀληθὴς καὶ γνήσιος πατὴρ καὶ προστάτης τῶν ὀρφανῶν, ἀπεργάσῃται τοὺς μὲν υἱοὺς πολλὰς, χρηστοὺς καὶ ἀξιόλους διαδόχους τοῦ πατρικοῦ κλέους καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν καὶ πλεονεκτημάτων, τὰ δὲ θυγατρία, θυγατέρας ἐπίσης χρηστὰς καὶ οἰκοδεσποτὰς ἐντίμους, ἀξίας τῆς ὑπολήψεως καὶ τιμῆς, ἣν ἡ φιλόστοργος αὐτῶν μήτηρ ἔχαιρεν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωρίᾳ! Γνώτωσαν δὲ τὰ περιπαθῆ καὶ ἀξιοβλύπητα τέκνα, ὅτι ἀφοῦ ταιούτων ἦτο τὸ ἄγιον τοῦ Κυρίου θέλημα, πάντες ὀφείλομεν οὐ μόνον ἄκραν Αὐτῷ ὑποταγὴν ἀλλὰ καὶ νὰ δοξάζωμεν Αὐτὸν, εἰδότες ὅτι, οὐδὲν ἄλλο δυνάμεθα νὰ πράξωμεν, οἱ ἀληθῶς πιστεύοντες εἰς Αὐτόν, ἡ ὅτι, τὸ νεῦμα τῆς θείας Αὐτοῦ προνοίας ἤθελεν εὐδοκήσῃ, βέβαιοι ὅτι, «Ὁδὸς ἐστὶν ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰωμενος!»



## ΔΙΑΦΟΡΑ

—X—X—X—

Ἀνεγνώμεν ἐν τῇ συναδέλφω ἐφημερίδι τῆς «Βουλῆς», τῇ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενη, ἐξάστῃλον ἄρθρον, πραγματευόμενον μὲν ἐν γένει τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, παρενέειρον δ' ἐν πολλοῖς καὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν πρὸ δεκαετίας συσταθεῖσαν Ἑλληνικὴν ἀτμοπολικὴν ἐταιρίαν. Τὸ ἄρθρον τοῦτο πολλὰς περιέχον ἀληθείας, καθόσον ἀφορᾷ τὰ αἷτια τὰ ἐπενεγγόντα τὴν ὀπισθοδρόμησιν τῆς Πανελληνίου ταύτης ἐπιχειρήσεως, ἤθελε πράγματι ἐκκληθῇ ὡς ἀπαύγασμα γνησίας καὶ μεριμνητικῆς περὶ τῶν καθόλου συμφερόντων τῇ Πατρίδι καὶ τῷ ἔθνει προνοίας, ἂν ὁ γράψας αὐτὸ περιορίζετο εἰς τὸ νὰ καταδείξῃ μὲν τὰς αἰτίας, ὧν ἕνεκα δὲν προώδευσεν ἡ ἐπιχείρησις αὕτη, νὰ συγκαταδείξῃ δ' ἅμα καὶ τὸν τρόπον τῆς τούτων θεραπείας, ὅπως κατορθωθῇ ὁ διπλοῦς σκοπός, δι' ὃν ἡ δημοσιογραφία ἐπιχειρῇ τὸν ἔλεγχον οὐκ οὐδέποτε ἐπιχειρήσεως, ἥτοι νὰ ἐπαγάγῃ μὲν τὴν τομὴν ὁ γράφων ὡς ἐμπειρὸς χειρουργός, νὰ ἐπιθέσῃ δὲ καὶ τὰ κατάλληλα φάρμακα. Ἀλλ' ἄτυχῶς παρετηρήθη ὅτι δὲν ἐνεφερέτο ὑπὸ τοιούτων αἰσθημάτων ὁ ἀρθρογράφος, ἐφ' ὅσον παρεξέτρεπεν εἰς προσωπικὰς ἐπιθεσεις, κατὰ πολλῶν ἀξιοτιμῶν συμπολιτῶν μας, ὅσοι εἴτε ἀμέσως εἴτ' ἐμμέσως ἐλάβον ποτε μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἐταιρίας τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπολιῶν, καὶ ἐξώλισθεν εἰς ἀντικείμενα καὶ συζητήσεις, αἵτινες φαίνονται οὐσαι ἀπόρροια σκέψεως ἐν καταστάσει ἐμπαθείας πρὸς ὅλα ἡ μάλλον πρὸς τινὰ τῶν προσώπων διακειμένων. Οὕτω δὲ ἀντὶ νὰ καθίσταται πιθανὴ καὶ πειστικὴ ἡ περὶ τῶν γραφέντων ἀφήγησις, ἀποβαίνει οὐ μόνον ἀπίθανος καὶ ἀπίστευτος διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ὑπερβολὰς, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελής. Περὶ τῆς διοικήσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπολικῆς ἐταιρίας, εἴτερ τινες καὶ ἄλλοι, ἐγράψαμεν καὶ ἡμεῖς ἄλλοτε ἱκανὰ ἐν ἐκτενεί σειρᾷ ἄρθρων καὶ ἐπεμείναμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὅτι ἵνα προωδεύσῃ ἡ ἐταιρία αὕτη απαιτεῖται σύστημα διοικήσεως κρείττον τοῦ ἐν χρήσει ὄντος. Καὶ δὲν ἠρνήθημεν μὲν ὅτι αὕτη εἰς πολλὰς περιστάσεις ἀνταπεκρίθη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως αὐτῆς καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου, δὲν παρελείψαμεν ὁμῶς καὶ νὰ ἐκθεσωμεν ὅσα, εἴτε ἐξ ἰδίων μελετῶν εἴτε ἐξ ἄλλοτριων πηγῶν συνελέξαμεν, ὅπως ὑποδείξωμεν τοῖς ἀρμοδίους τὰ αἷτια τὰ καθιστῶντα ἀδύνατον τὴν πρόοδον αὐτῆς, ἐν οἷς καὶ ὅτι θεωροῦμεν λυσιτελές πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων. Καὶ μετ' ὅλα ταῦτα ὑλᾶσθῃμεν τὰ πρόσωπα τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἐταιρίαν ταύτην, καὶ οὐδέποτε ἐβίξαμεν τὴν ὑπόληψιν αὐτῶν, καθόσον τοῦτο δὲν ἦτο μὴ εἶναι ἐπιτετραμμένον, νομιζομεν, εἰς συζητήσεις, τὰ γενικά συμφέροντα μιᾶς ἐταιρίας καὶ μιᾶς ἀληθῶς ἀτυχοῦς ἐπιχειρήσεως ἀφορᾶς.

— Ἐπαινοῦμεν τὴν Ἀστυνομίαν ἐπιμείναςαν ν' ἀπομάξῃ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τὰ αἵματα καὶ τὴν ἄλλην ἀκοσμίαν καὶ ἀκαθαρσίαν, τὴν προσγινομένην τῇ πόλει ἡμῶν διὰ τῆς ἀναρτήσεως καὶ πωλήσεως κρεάτων ἐν αὐτῇ. Οὐχ ἥττον ἐπειδὴ ὁ περιορισμὸς τοσούτων κρεωπωλῶν ἐντὸς στενωπτοῦ χώρου, οἷον εἶναι τὸ ἀνώγειον τοῦ κρεωπωλείου, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραδῶθῃ ἐπὶ πολὺ, ἐφίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη ἡ νὰ παραδῶθῃ καὶ τὰς ὑπογίους αὐτοῦ ἀποθήκας τοῖς κρεωπώλαις, ἡ τὸ πολὺ πολὺ νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ πωλῶσι κρέατα ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἀπὸ τοῦ οἰνοπωλείου Πασσαρᾶ μέχρι τοῦ Κρεωπωλείου ἀγοῦσης, ὅπως ἐξοικονομήσῃ τὴν πληθὺν τῶν κρεωπωλῶν. Ἐν τοσούτῳ εἶναι ἀνάγκη ἡ ὁδὸς αὕτη νὰ ἐπισκευασθῇ καθὼ ἀνώμαλος καὶ νὰ ἐπιτηρηθῇ ἐν τῷ κρεωπωλείῳ καθαριότης.

— Καί τοι ἀναδεξαμένης τὸν φωτισμὸν τῆς πόλεως τῆς Ἀστυνομίας, ἐν τοσούτῳ παρατηροῦμεν ὅτι εἰς πολλὰ μέρη δὲν ἀνάπτονται οἱ φανοί, ἰδίως δὲ ὅπου ὁδοὶ ἀπόκεντροι καὶ στενωποί, τὴν ἑλλειψιν ταύτην παρακαλεῖται νὰ θεραπεύσῃ ἡ Ἀστυνομία, συνθεραπεύουσα οὕτω καὶ τὰ παράπονα τῶν πολιτῶν.

— Ἡ καθαριότης τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως δὲν γίνεται μετὰ τὸ Πάσχα ὅπως καὶ προηγουμένως, ἐν ᾧ τοῦναντίον ὤφειλον οἱ πρὸς τοῦτο τεταγμένοι νὰ διπλασιάζωσι τὰς ὑπὲρ τῆς καθαριότητος προσπάθειάς των ἐφ' ὅσον ἐγγίζομεν εἰς τὸ θέρος, καὶ ἡ ὑγεία τῆς πόλεως κατὰ μέγα μέρος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καθαριότητος τῶν ὁδῶν αὐτῆς.

— Παρελείψαμεν δημοσιογραφικὸν καθήκον τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, μὴ δημοσιεύσαντες τοὺς κατὰ τὴν προπαρελθούσαν ἐβδομάδα τελεσθέντας γάμους, ἐνταῦθα μὲν τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Νικηφόρου Γεωργιάδου, ἐμπόρου, μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ καλῆς νεάνιδος Αἰτωλίας Κ. Βοηκλέους, ἐν Τήνῳ δὲ τοῦ ἀξιοτιμίου ἱατροῦ κ. Ἀντωνίου Δενδρινοῦ μετὰ τῆς χαριέσσης συμπολίτιδος ἡμῶν κ. Μαριγῶς Δομεστίνης. Συγγαίροντες ἀμφοτέρω τὰ νεαρά ζεύγη διὰ τοῦς γάμους αὐτῶν, τοῖσι μὲν εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα, μακρόβιον καὶ ἀμυγῇ πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀναρῶν, τοῖς δὲ γονεῦσιν αὐτῶν παράτασιν ζωῆς, ὅπως εὐφρανθῶσιν ἐπὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν καὶ ἐτ' ἦσαντες ἰδῶσι τὰ τέκνα τῶν τέκνων αὐτῶν μέγα τριγενεῖς.

## Αἱ τύχαι τῆς Ἰσπανίας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ ὑπὸ τὸν Σερράνον δημοκρατικοὶ καὶ οἱ Καρλισταὶ ἦλθον εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς ἀλλήλους, περὶ καταπαύσεως τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Αἱ διαπραγματεύσεις αὗται δὲν ἐπέτυχον, ἀλλ' εἶναι ὅπως δὴ ποτε ἀξίως σημειώσεως αἱ ἐκατέρωθεν γενόμεναι προτάσεις. Ὁ Σερράνος διετύπωσε τοὺς ἐξῆς ὅρους:

1. Νὰ ἀποφανθῇ ὁ ἰσπανικὸς λαὸς διὰ γενικῆς ψηφοφορίας ἐάν ἐπιθυμῇ ἢ μὴ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς μοναρχίας. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἔθνους νὰ γείνη ἐντὸς 20 ἡμερῶν.

2. Ἐάν ὁ λαὸς ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς μοναρχίας, ὁ Δὸν Κάρλος δικαιούται ν' ἀναβῇ ἐπὶ τὸν θρόνον, προκηρύττων πλήρη ἀμνηστειὰν καὶ διατηρῶν τοὺς ἀξιοματικὸς τοῦ στρατοῦ εἰς αὐτὰς κατέχουσι νῦν θέσεις.

3. Ἐὰν ὁ λαὸς κηρυχθῇ κατὰ τῆς παλινρθώσεως τῆς μοναρχίας ἢ νῦν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ στρατάρχου Σερράνου ἰσπανικὴ κυβερνήσις ὑποχρεούται νὰ διατηρήσῃ τοὺς βαθμοὺς τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ καρλιστικοῦ στρατοῦ καὶ νὰ προκηρύξῃ ἀμνηστειὰν ὑπὲρ τῶν παρανομησάντων.

4. Ἐν περιπτώσει τῆς μὴ παλινρθώσεως τοῦ μοναρχικοῦ πολιτεύματος ἢ ὑπὸ τοῦ στρατάρχου Σερράνου ἐκπροσωπούμενη ἰσπανικὴ κυβερνήσις ὑποχρεούται νὰ χορηγήσῃ τῷ Δὸν Κάρλῳ ἰσόβιον σύνταξιν, ἥς τὸ ποσὸν ὀρισθῇσεται ἀκολούθως· ὁ δὲ Δὸν Κάρλος ὑποχρεούται νὰ διὰγῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ νὰ μὴ πατήσῃ πλέον τὸ ἰσπανικὸν ἔδαφος.

Πρὸς τὰς τέσσαρας ταύτας προτάσεις τοῦ Σερράνου, ὁ ἀγέρωχος Δὸν Κάρλος ἀντέταξε τοὺς ἐξῆς ὅρους.

1. Ὁ Βασιλεὺς δὲν στέργει νὰ ποιήσῃ ἐκκλησίαν πρὸς τὸν λαόν. Τὰ ἀρχαιοπαράδοτα αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι ἀνεπίδεκτα ἀμφισβήτησεως καὶ δὲν δύναται νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀρχὴ τῆς νομιμότητος εἶναι ἀνωτέρα πάσης συζητήσεως· ὁ βασιλεὺς οὐδεμίαν ἀποδέχεται ἐκκλησίαν πρὸς τὸν λαόν.

2. Ὡς μέσον συμβιβασμοῦ προτείνεται εἰς τὴν κυβερνήσιν τοῦ στρατάρχου Σερράνου ν' ἀναγνωρῇ ὡς ἀνηκούσας τῷ Βασιλεῖ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀποκτιθεῖσας ἐπαρχίας, ἥτοι τὰς Βασιλικὰς, τὴν Ναβάρραν, τὴν Καταλωνίαν, τὴν Ἀραγῶνα καὶ μίαν μερίδα τοῦ ἀρχαίου βασιλείου τῆς Βαλεντίας. Ἀπασαὶ αὗται αἱ ἐπαρχίαι θὰ συναποτελοῦν βασιλείον ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ Δὸν Κάρλου· αἱ δὲ ἄλλαι ἐπαρχίαι τῆς Ἰσπανίας εἶναι ἐλεύθεραι νὰ κυβερνηθῶσι κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἡ Ἰσπανικὴ κυβερνήσις διέψευσεν ἐντόνως τὰ θρυλήματα περὶ συμβάσεως μετὰ τῶν Καρλιστῶν. φαίνεται ὅτι αὐτοὶ πρῶτοι οἱ Καρλισταὶ ἐποίησαν προτάσεις περὶ τοῦ Καρόλου, ὡς βασιλέως, καὶ τοῦ Ἀλφόνσου τῆς Ἰσθαβέλλας, ὡς διαδόχου του, διέδωσαν δὲ εἰς τοὺς ἀπλοικοὺς καὶ εὐπιστοὺς τὸ πρᾶγμα ὡς βέβαιον πρὶν ἢ λαβῶσι τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν ἐκ Μαδρίτης. Ὡσαύτως διαψευδεταὶ ἡ εἰδήσις ὅτι ὁ Σερράνος παρέδωκε τὴν ἀρχιστρατηγίαν εἰς τὸν ὀγδοηκοντούτη Κόγγραν· ὁ δικτάτωρ ἐπανῆλθεν εἰς Μαδρίτην πρὸς καιρὸν ἵνα διὰ λύσῃ τὰς μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν ἀναφυσίας σπουδαίας ἐριδας. Κατὰ τὸν «Χρόνον» παρήγγειλεν ὁ Σερράνος εἰς τοὺς κυβερνήτας τῶν ἐπαρχιῶν νὰ καταστέλλωσι πᾶσαν ὑπὲρ τῶν Ἀλφονσιστῶν προπαγάνδαν· κατάρτιζεν δὲ αὐτοὺς νέαν δύναμιν, ἥτις, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Μιράνδα, θὰ ἐπιπέσῃ ἐκ τοῦ ὀπισθεν κατὰ τῶν πολιορκούντων τὴν Βιλόδο. Ἡ δυστυχὴς πόλις μόλις ἔχει τροφὰς ἐξαρκούσας ἕως τῆς 6 ἢ τῆς 10 Μαΐου. Τώρα ἀρχεται σπανίζον καὶ τὸ ἵππιον κρέας. (Κλειώ.)

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ  
ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ καὶ ΠΡΟΒΕΟΦΑ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ  
Η «ΟΜΟΝΟΙΑ».

Πρὸς τοὺς κυρίους Μετόχους αὐτῆς.

Μὴ γενομένης σήμερον ἀπαρτίας διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Ἐταιρίας ταύτης, συγκαλοῦνται ἐκ νέου οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου Μέτοχοι, καὶ παρακαλοῦνται ἵνα παρευρεθῶσιν ἐν τῷ καταστήματι τῆς διευθύνσεως τῇ 29 τοῦ παρόντος μηνὸς Ἀπριλίου ἡμέραν δευτέραν καὶ ὥραν τρίτην μετὰ μεσημβρίαν.

Εἰδοποιοῦνται δὲ ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ καταστατικοῦ ἡ Συνέλευσις θέλει συγκροτηθῇ ὅσος καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων Μετόχων καὶ τῶν μετοχῶν ὅσας οὗτοι κέκτηνται.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 15 Ἀπριλίου 1874.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

## ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Καλοῦνται οἱ φαινόμενοι δανεισταὶ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἰωάννου Κουμούλα ὅπως ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν μας ἐν τῷ Δικαστικῷ καταστήματι τῇ 19 τ. μ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10 Π. Μ. πρὸς ἐκλογὴν τῶν προσωρινῶν συνδίκων.

Ἡ παρούσα θέλει κοινοποιηθῇ πρὸς τοὺς δανει-

στάς, τοιχοκολληθῇ καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη».

Ἐν Σύρῳ τὴν 16 Ἀπριλίου 1874.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἰωάν. Κουμούλα

Εἰσηγητὴς

Γ. Ν. ΖΩΓΡΑΦΑΚΗΣ.

## ΕΞΩΔΙΚΟΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀννέτας Προβελεγγίου, κατοίκου Σύρου.

Πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον Ἱερέα,

Δὸν Γεώργιον Πρίντζην, κάτοικον ὠσαύτως.

Ἐνεκα διατάξεώς τινος περιεχομένης ἐν τῇ διαθέτῃ τοῦ μακαρία τῇ λήξει ἀδελφοῦ μου Πέτρου Προβελεγγίου ἐλάβετε ἀφορμὴν νὰ διαδίδητε ὅτι εἴθε ἐπίτροπος δηλ. πληρεξουσίας ἀντιπροσώπων μου ἐπὶ πάσης διαχειρίσεως τῆς περιουσίας μου. Ἐπειδὴ ὁμῶς τὸ τοιοῦτον οὐδόλως προκύπτει ἐκ τῆς διαθέτης, ἄλλως τε ἐγὼ τὸν ὅρον τοῦτον δὲν εἶμαι ὑποχρεὸς νὰ τὸν παραδεχθῶ, οὔτε ἡδύνατο ὁ διαθέτης νὰ περιορίσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεώς μου καὶ νὰ μὴ διορίσῃ ἐπίτροπον ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς μου.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐγὼ δὲν ἐννοῶ νὰ ἦσθε πληρεξουσίας μου διότι οὐδέποτε σὰς ἐγκατέστησα τοιοῦτον, σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ διαδίδητε εἰς τὸ ἐξῆς ὅτι εἴθε πληρεξουσίας μου καθότι δὲν εἴθε τοιοῦτος· διότι ἄλλως ἐπιφυλάττομαι πάσης ἐκ τῆς διαδόσεως ταύτης ἐπελεουσμένης μοι βλάβης νὰ ζητήσω παρ' ὑμῶν τὴν ἀνόρθωσιν.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω τὴν παρούσαν μου πρὸς τὸν Δὸν Γεώργιον Πρίντζην, Ἱερέα καὶ κάτοικον ἐνταῦθα, ἀντίγραφον δὲ ταύτης δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη».

Ἐν Σύρῳ τῇ 13 Ἀπριλίου 1874

Κατ' εἰδικὴν ἐντολὴν τῆς Ἀννέτας Προβελεγγίου, ὁ πληρεξουσίας αὐτῆς ἀντιπρόσωπος, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ' 1776 καὶ ἀπὸ 30 Ὀβρίου τοῦ 1873 ἐπισήμου Συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Σύρου Νικολάου Μακρυωνίτου ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΡΑΤΣΟΣ.

Ἀριθ. 329

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Σ. Α. Λάμαρη, προεδρεύοντος (κωλυομένου τοῦ Προέδρου) Σπυρ. Βύλαμπιου καὶ Κ. Ἐσλεν.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 22 Ἀπριλίου 1874, παρουσία τοῦ τε Εἰσαγγελέοντος Παρέδρου Νικολ. Βαρθὴ κωλυομένου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν ἀμέσως αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν καὶ τοῦ Γραμματέως Γεωρ. Λουκάκη, ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως, μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Νικολάου Ζαγοραίου, κατοίκου Κέας, παρασταθέντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ δικηγόρου Σ. Α. Μάτση καὶ τῆς ἐναγομένης Βιρήνης Βρανῆ Ῥαριοῦ, κατοίκου αὐτόθι, συζύγου τοῦ ἐνάγοντος, παρασταθείσης διὰ τῶν πληρεξουσίων τῆς δικηγόρων Ἰωάν. Βενιζέλου καὶ Ἰωάν. Νοστράκη.

Ὁ ἀνωτέρω ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 11 Δεβρίου 1870 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς τοῦ ἐξέθηκεν ὅτι ἡ ἐναγομένη πρὸ δύο ἐτῶν ἐν τῇ πόλει Κέας καὶ ἐν διαφόροις ἀγροτικαῖς θέσεσιν, ἰδίως δὲ κατὰ τὸν Μάϊον καὶ Ἰούνιον π. ε. παρεβίασεν ἐπανελλημένως καὶ συνεχῶς τὴν περὶ τὸν γάμον πίστιν μοιχευομένη μετὰ τοῦ Γεωργ. Πρωτοπαπᾶ, ἡ δὲ τοιαύτη τῆς κοίτης μίανσις ἡ πασίγνωστος πρὸ δύο ἐτῶν ἐν Κέας, ἐνῶ αὐτὸς ὡς συνήθως συμβαίνει ἦτον ἐν ἀγνοίᾳ μέχρι οὗ κατὰ τὸν Ἰούνιον π. ε. ἀντελήφθη ἰδίαις αἰσθήσεσιν τὴν παράβασιν, ὅτι ἡ τοιαύτη τῆς περὶ τὸν γάμον πίστεως παράβασις εἶναι ἐκ τῶν λόγων τῶν διδόντων δικαίωμα διαζεύξεως, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 802 τοῦ 1870 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὁ ἐν τῇ ἀγωγῇ τοῦ λόγος ἐθεωρήθη βάσιμος, καὶ δίδων δικαίωμα εἰς διαζεύξιν· διετηρήθησαν δὲ αἱ ἀναγκαῖαι δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκολληθεῖσαι αἵτινες ἐγένοντο, παρελθούσης καὶ τῆς νομίμου προθεσμίας, καὶ ἐζητήσατο νὰ κηρυχθῇ διαλελυμένος ὁ μεταξὺ του καὶ τῆς ἐναγομένης ὕφιστάμενος γάμος καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα.

Συζητήσεως δὲ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ταύτης τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 86 ε. ε. ἀποφασίν του δι' ἧς ὑπεχρέωσε τὸν ἐνάγοντα ν' ἀποδείξῃ τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς του· ὑπεχρέωσε δὲ συνάμα τοὺς ἰδίους διαιδίκους ν' ἀποδείξωσι ἢ μὲν ἐναγομένη ὅτι ὁ σύζυγός της ἔχει περιουσίαν, πόσῃν καὶ τίνα, ὁ δὲ ἐνάγων ὅτι ἡ σύζυγός του τυγχάνει ἔχουσα ἰδίαν περιουσίαν, πόσῃν καὶ τίνα ὠρισμένως.

Μετὰ τὴν διεξαγωγὴν δὲ τῶν ἀποδείξεων τούτων καὶ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 19 Ἀπριλίου ε. ε. κλήσεως τοῦ ἐζητήσατο δεκτῆς γενομένης νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀντίδικος ἐκπτώσις τοῦ ἐπιβληθέντος αὐτῇ θέματος ἀποδείξεως καὶ νὰ θεωρηθῇ τὸ θέμα τοῦτο περὶ ὧν ἡ εἰρημένη ἀπόφασις ὡς ἀναπόδεικτον, νὰ γίνῃ συνεπῶς δεκτὴ ἡ ἀγωγή του κατὰ πάντα καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα. Μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσέχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν προσημειωθείσαν δικάσιμον καθ' ἣν

Ἀκούσαν τοὺς πληρεξουσίου τῶν μερῶν προτείναντας



διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων τῶν. Τὸν μὲν τοῦ ἐνάγοντος τὴν παροδοχὴν τῆς ἀγωγῆς τοῦ μεθ' ὧν τῶν ἐν αὐτῇ αἰτήσεων, τοὺς δὲ τῆς ἐναγομένης ἡ ἀπορρίφθῃ ἡ ἀγωγή τοῦ ἀντιδικικοῦ ὡς ἀνυπόστατος καὶ ὑποκύψῃ εἰς τὰ ἐξόδια. Εἴτα τὴν προφορικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν καὶ τὸν Εἰσαγγελεύοντα γνωμοδοτήσαντα.

Διελθὼν τὴν Δικογραφίαν  
Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθ. 310 τῆς Πολ. Δικον. ἡ κλήσις τῶν διαδίκων καὶ μαρτύρων πρέπει νὰ περιέχῃ σὺν τοῖς ἄλλοις τὸν τόπον τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν ὅτε καὶ ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐξέτασις, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἐν τῇ ἀπὸ 5 Μαρτίου 1871 κλήσει τοῦ ἐνάγοντος, δι' ἧς γνωστοποιοῦνται πρὸς τὴν ἐναγομένην οἱ μάρτυρες τῆς ἀποδείξεως καλεῖται αὕτη ὅπως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ Εἰρηνοδικοῦ Κέας, ῥητῶς ἀναφέρεται ἡ ταχθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ἡμέρα ἡ 18 Μαρτίου καὶ ὥρα, 9 π. μ., ὁ τόπος, τὸ Εἰρηνοδικεῖον κατὰς τὴν ὥρην, ὡς καὶ ἂν παρελείφθῃ ἐν τῇ κοινοποιήσει πρὸς τὴν ἐναγομένην πράξει τοῦ Εἰρηνοδικοῦ νὰ σημειωθῇ ἡ ταχθεῖσα ἡμέρα καὶ ὥρα, οὐδεμία ἐκ τούτου προκύπτει ἀκυρότης τῆς διαταχθείσης μαρτυρικῆς ἀποδείξεως, καὶ ἡ εἰς τὸν ἐναντίον λόγον σιτηζομένη ἐνστάσις ἀκυρότης τῆς διαταχθείσης μαρτυρικῆς ἀποδείξεως, ἀπορριπτέα ἀποβαίνει ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ οὐδεμία ἄλλη γίνεται ἐνστάσις κατὰ τῆς μαρτυρικῆς ἀποδείξεως, ἐπομένως πρέπει νὰ ἐξετασθῶσιν αἱ ληφθεῖσαι μαρτυρίαι ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου Εἰσηγητοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ταχθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 86 (1871) ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν καταθέσεων τῶν ἐνόρκως ἐξεταθέντων μαρτύρων τῆς ἀποδείξεως ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου Εἰσηγητοῦ προέκυψαν τὰ ἐξῆς περιστατικά: ὅτι ἡ ἐναγομένη εἶχεν ἀδελφίνας σχέσεις μετὰ τινος Γ. Πρωτοπαπᾶ, ὅτι ἡ μάρτυς Ἀναστασία Π. Στάθη, καθ' ἃ αὕτη κατατίθεται, ἡμέραν τινὰ τῶν ἀποκρέω τοῦ 1870, εἶδε τὸν Πρωτοπαπᾶν εἰς τινὰ ἐξοχικὴν οἰκίαν καὶ εἶδε μίαν γυναῖκα διευθυνομένην εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην, καὶ ἐπειδὴ ἐγνώριζεν ἡ μάρτυς, ὅτι ὑπῆρχε σχέση μετὰ τοῦ Πρωτοπαπᾶ καὶ τῆς Εἰρήνης, συζύγου τοῦ Ν. Ζαγοραίου, παρετήρησεν ἐπισταμένως καὶ εἶδεν ὅτι ἡ γυνὴ ἡ διευθυνομένη πρὸς τὴν ἐξοχικὴν οἰκίαν ἦν ἡ Εἰρήνη αὕτη, ὅτι ἄμα ὡς μετέβη ἐκεῖ αὕτη, μετέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὴν ἐσθὼν βεσματιά, ἀφ' ὅπου δὲν ἐφαίνοντο, καθότι ἐκάθηντο χαμαὶ καὶ πάλιν ἐκ περιεργείας παρετήρησεν πότε θὰ ἐξέλθωσι τῆς βεσματίας, καὶ εἶδεν αὐτοὺς νὰ ἐξέλθωσι μετὰ μίαν ὥραν καὶ ἀπεχώρησαν καὶ μετέβησαν εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὅτι ἡμέραν τινὰ ἐνθ' ἡμετέρας ἡ μάρτυς τῆς οἰκίας τῆς Εἰρήνης φέρουσα ὕδωρ ἐπὶ τῆς σκάμης τῆς εἶπεν πρὸς αὐτὴν αὕτη νὰ δώσῃ μίαν κουκου- νιά νερὸν εἰς τὸν Πρωτοπαπᾶν, καὶ τῇ εἶπεν συνάμα ἀνά- θεμα ταῖς αἰτίαις ὅπου δὲν τὴν ἄφηναν νὰ πάρῃ αὐτὸν σύ- ζυγον διὰ τὰ ἐγὼ καὶ γειτόνισαν, ἀλλ' ἐλπίζει τώρα νὰ τὴν κάμῃ, ἡ μάρτυς δὲ ἀπὸ ἐντροπίας τῆς ἀνεχώρησεν ὅτι ἄλλην ἡμέραν εἶδεν τὸν αὐτὸν Πρωτοπαπᾶ νὰ κινή τὴν βάρδον τοῦ, καὶ μετ' ὀλίγον εἶδε τὴν Εἰρήνην νὰ πηγαίνει εἰς τὴν ἐξοχὴν ὅπου καὶ αὐτὸς ἦτον. τὰ αὐτὰ δὲ γεγονότα ἐπι- βεβαίωσι καὶ ἡ μάρτυς Μαρία Δ. Τζαλαπατᾶ, ἀδελφὴ τῆς πρώ- τῆς μάρτυρος ὅτι ἡμέραν τινὰ μετέβη ἡ Εἰρήνη εἰς τὴν οἰ- κίαν τῆς μάρτυρος Ἀννης, χήρας Ἀντ. Τζούρτη καὶ εἶπεν αὐτῇ, καθὰ ἡ μάρτυς κατατίθεται, ὅτι ἔχει καλλίτερα τὸν Πρωτο- παπᾶν ἀπὸ τὸν σύζυγόν τῆς ὅτι κατὰ τὴν 25 Μαρτίου 1870 ἐν ᾧ ἡ μάρτυς Ἀνδρέα Μ. Κ. Γλεούδη ἐπήγενεν εἰς τὴν ἐξοχὴν, εἰς θέσιν Βουλομένην, εἶδεν τὸν Πρωτοπαπᾶ καὶ τὴν Εἰρήνην, καὶ ἄμα ἤκουσαν τὸν κρότον τῶν ποδῶν τῆς ἔτρεξαν δρομαίως καὶ οἱ δύο ὁ μὲν ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, ἡ δὲ ἀπὸ τὸ ἄλλο καθὰ ἡ ἰδία μάρτυς κατατίθεται, καὶ ὅτι ἤκουσεν ὅτι ὑπάρχουν σχέσεις μετὰ τούτων ὅτι ἡμέραν τινὰ ὁ μάρτυς Βασίλειος Σ. Μουζάκης εἶδεν τὴν Εἰρήνην ἀ- πλόνουσαν βούχα εἰς τὸ περιβόλιον τοῦ γαμβροῦ τῆς, καὶ ἄ- μα τὴν εἶδεν ἐκ τοῦ παρακειμένου κτήματός τοῦ ὁ Πρωτο- παπᾶς μετέβη ὅπου ἦτον ἡ Εἰρήνη καὶ ἠντάμωσεν αὐτήν ὅτι ἐσπέραν τινὰ ἐνθ' ὁ Ζαγοραῖος (ἐνάγων) ἦτο εἰς Σύρον ὁ μάρτυς Δημήτριος Α. Μπιθαρος ὑπὲρ τῆς τοῦ Ζαγοραίου ἦτο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φ. Καστρισιᾶδου καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς τούτου τῷ εἶπεν νὰ παραφυλάξῃ διὰ τὰ ἰδῶσι τὴν Εἰρήνην μετα- βαινόνσαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πρωτοπαπᾶ, καὶ πράγματι ἤκουσε τὴν Εἰρήνην νὰ φωνάζῃ πρὸς τὴν ἀνεψίαν τοῦ Κα- στρισιᾶδου σιγανὰ καὶ νὰ μεταβῇ μετ' αὐτῆς εἰς τὴν οἰ- κίαν τοῦ Πρωτοπαπᾶ ὅπου ὅμως δὲν εἰσῆλθεν, ἀγνοεῖ τίνας ἔνεκεν ὁ μάρτυς, καὶ ὅτι ἡμέραν τινὰ ἐνθ' ἐπανήρχετο ἐκ τῆς ἐξοχῆς ὁ μάρτυς εἶδεν καθὰ κατατίθεται ἐντὸς τοῦ κατὰ τὴν θέσιν νεκροταφείου κτήματος τοῦ Φ. Καστρισιᾶδου κάτω τῶν δένδρων τὴν Εἰρήνην καὶ τὸν Πρωτοπαπᾶ χαμαὶ καὶ τὸν ἓνα ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον καὶ τοὺς πόδας τῆς Εἰρήνης εἶχεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ὁ Πρωτοπαπᾶς καὶ ἔκτοτε ὑπέθεσεν ὁ μάρ- τυς ὅτι ἐμοιχεύοντο ὅπου εἶπε καὶ πρὸς τὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ Κα- στρισιᾶδου, ὅστις τῷ εἶπεν ὅτι οὕτω κάμουν πολλὰ, ὅτι ἡμέραν τινὰ τοῦ Αὐγούστου 1868 ἐνθ' ὁ μάρτυς Παύλος Πασαλῆς ἤρχετο ἐκ τῆς ἐξοχῆς εἶδεν πλησίον τῆς ἀγίας Ἀν- νης εἰς δρόμον μὲν συχνὰ διαβατὸν τὴν Εἰρήνην καὶ τὸν Πρωτοπαπᾶν καὶ ἐπήγαγεν ὁ ἓνας ἀπὸ ἐν μέρος καὶ ἄλλο ἀπὸ ἄλλο, ὁ δὲ Πρωτοπαπᾶς ἐπήλθεν εἰς τὸ κτήμα τοῦ

καὶ εἶπε ἀβρὲ τώρα εὐρέθης καὶ σὺ νὰ περάσῃς, ὁ ἔφυγεν δὲ καὶ οἱ δύο δρομαίως ὅτι πρὸ τριῶν ἐτῶν κατὰ μῆνα Μάιον ἐν ᾧ ὁ μάρτυς Νικόλαος Μυκωνίου ἐπήγενεν εἰς τὴν ἐξοχὴν μετὰ τοῦ Κ. Βούργαρη ἄμα ἐπλησίασαν εἰς τὴν ἀγίαν Ἀν- νην εἶδον, καθὰ ὁ μάρτυς οὕτως κατατίθεται, τὸν Πρωτοπαπ- ῶν μετὰ τῆς Εἰρήνης Ζαγοραίου καὶ ἐστέκοντο πλησίον ὑ- ψηλοῦ τοίχου, ὅτι ὁ μάρτυς Β. Γ. Κοντογούρης ἐπιβεβαίω- θεν ἀπήντησε τὴν Εἰρήνην μετὰ τοῦ Πρωτοπαπᾶ εἰς τὴν ἐξοχὴν, ὅτι Ἐπειδὴ ἐκ τῶν γεγονότων τούτων ἀποδεικνύ- εται καὶ πείθεται τὸ Δικαστήριον ὅτι ἡ ἐναγομένη ἐμοιχεύθη μετὰ τοῦ Γ. Πρωτοπαπᾶ, καὶ ὡς ἀποδεδειγμένη ἡ ἀγω- γὴ πρέπει νὰ γείνη δεκτὴ καὶ κηρυχθῇ διαλελυμένος ὁ με- ταξὺ τοῦ ἐνάγοντος καὶ τῆς ἐναγομένης ὑφιστάμενος γάμος νομίμων ὄντων τῶν λόγων τούτων δι' ὧν αἰτεῖται τὸ δια- ζύγιον (Ἀρμεν. βιβλ. Δ'. σελ. 15 § 13).

Ἐπειδὴ καθόσον ἀφορᾷ τὸ β'. θέμα τῆς ἀποδείξεως περὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἐνάγοντος καὶ περὶ τοῦ ἂν ἦναι ἄπορος ἡ ἐναγομένη οὐδεὶς μάρτυς κατατίθεται τι ἂν καὶ δικαίωμα διατροφῆς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἔχει ἡ γυνὴ ὥστε ἀ- πορριπτέα ἀποβαίνει καὶ ἀβάσιμος ἡ περὶ διατροφῆς αἴτησις.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τ' ἀρθ. 686 καὶ 214 τῆς Πολ. Δικονομίας  
Ἀπορρίπτον τὴν ἐν τῇ ἄνω σκέψει μνημονευομένην ἐν- στάσιν ὡς ἀβάσιμον θεωρῶν ἀποδεδειγμένον τὸ πρῶτον θέ- μα ἀποδείξεως τῆς προηγούμενης ὑπ' ἀριθ. 86 ε. ε. ἀποφά- σεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Δέχεται ὡς ἀποδεδειγμένην τὴν προκειμένην ἀγωγὴν κα- θὸ νόμιμον.

Κηρύσσει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Νι- κολάου Ζαγοραίου καὶ τῆς ἐναγομένης Εἰρήνης Βρανᾶ Ραφιοῦ ὑφιστάμενον γάμον.

Διατάσει τὴν δημοσίευσιν καὶ τοιχοκόλλησιν τῆς παρού- σης συμφωνίας μετὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθ. 667 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Συμφηρῶν τὰ ἐξόδια μεταξὺ τῶν διαδίκων, ἀπορρίπτει ὡς ἀβάσιμον τὴν περὶ διατροφῆς αἴτησιν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ τὴν 25 Μαΐου 1871.

Ὁ Προεδρεύων Ὁ Γραμματεὺς  
Σ. Δ. ΛΑΜΑΡΗΣ. Γ. ΛΟΥΚΑΚΗΣ.

Ἐδημοσιεύθη δὲ τὴν 27ην ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Προεδρεύων Ὁ Ὑπογραμματεὺς  
Σ. Δ. ΛΑΜΑΡΗΣ. Ι. ΚΑΜΠΑΝΗΣ.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Σύρος τὴν 18 Δεκεμβρίου 1873.

(Τ. Σ.) Ὁ Ὑπογραμματεὺς  
Ι. ΚΑΜΠΑΝΗΣ.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ὅπου ἀρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὰς νομίμους κοινοποι- ήσεις καὶ τοιχοκόλλησεις, καὶ ἐπιμεληθεῖ τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἀπανόπη ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένης.

Σύρος τὴν 16 Ἀπριλίου 1874.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος  
Σ. ΜΑΤΕΣΙΣ.

Ἀριθ. 1762.

#### ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Διακηρύττει, ὅτι,

Ὁ κ. Ν. Σουρμελῆς πλοίαρχος τῆς Ἑλλ. Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας διὰ τῆς ἀπὸ 3 Ἀπριλίου ε. ε. αἰτήσεώς τοῦ κα- ταχωρηθείσης ὑπὸ τὸν αὐξῶντα ἀριθμὸν 363 καὶ ἐν ταῖς σελίσιν 204—205 τοῦ ἐπὶ τούτῳ παρὰ τὴ Νομαρχία τη- ρουμένου βιβλίου, ἠτήσατο τὴν πρὸς αὐτὸν παραχώρησιν με- ταλλείου σιδήρου καὶ μαγγανίου σιδήρου κειμένου ἐν τῇ νήσῳ Μυκόνου καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ λιμένος Πανόρμου τῆς Μυκόνου, ὅρα δὲ τὰ ἐξῆς:

Πρὸς ἄρκτον θάλασσαν λιμὴν Πανόρμου καὶ τεχνητὸν ση- μεῖον Ι καὶ Ε. Πρὸς μεσημβρίαν θέσιν Ἄμμος. Πρὸς ἀνατο- λὰς ἀκροτήριον Κάματο καὶ πρὸς δυσμὰς Ἅγιος Ἡλίας.

α.) Ἡ ζητούμενη πρὸς παραχώρησιν ἔκτασις ἀνέρχεται εἰς στρέμματα βασιλικά 9486, μέτρα 503 καὶ 43 0/0. β.) Ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῆς ἐπιφανείας τὸ ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου ποσοστὸν καὶ προ- σέτι ὅτι θέλει ἀποζημιώσῃ αὐτοὺς δι' ὅσῃν ἔκτασιν γῆς ἡ- θέλεν καταλάβῃ ἢ βλάψῃ διὰ τῶν μεταλλευτικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν συμφωνίαν μετὰ τὰ ἀρθ. 33 καὶ 34 τοῦ περὶ με- ταλλείων νόμου.

γ.) Ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ τὸν νενομισμένον ἐπὶ- τε τῆς παραχωρηθείσης ἐπιφανείας τὴν ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου πρὸς τὸ δημόσιον τοῦ μεταλλείου φόρον, ἐπὶ δὲ καὶ ἐν ἑκαστῶν τῆς δραχμῆς κατὰ τὰ ἀρθ. 30 καὶ 31 τοῦ νόμου, καὶ ὅτι θέλει συμμορφωθῇ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ νό- μου καὶ τὰς διατάξεις τῆς κυβερνήσεως, τὰς ἀφορώσας τὸν τρόπον τῆς μεταλλεύσεως.

Ἡ παρούσα διακήρυξις συνοδευομένη μετὰ τὴν ἀπὸ 3 Ἀ- πριλίου ε. ε. ἀναφορὰν τοῦ αἰτούντος θέλει δημοσιευθῇ δι'

ἐξόδων τούτοις τὰς ἐφημερίδας Ἀπανόπη καὶ Ἀβροπούλειον, θέλει δὲ τοιχοκολληθῇ τῇ φροντίδι τοῦ Δημάρχου Μυκόνου, καὶ μένει ἐκτεθειμένη ἐπὶ τέσσαρας συνεχεῖς μῆνας εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ τῶν Κυκλά- δων τῆς ἐπαρχίας Σύρου καὶ τοῦ δήμου Μυκόνου εἰς τὴν πε- ριφέρειαν τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται ἡ περιμέτρος τῆς πρὸς παραχώρησιν ζητουμένης ἐκτάσεως, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐνθα διαμένει ὁ αἰτῶν.

Πρὸς τοῦτοις ἡ παρούσα θέλει ἀναγνωσθεῖσθαι ἐπὶ ἐκκλη- σίας κατὰ τρεῖς συνεχεῖς ἀπὸ τῆς πρώτης τοιχοκολλήσεως κυριακάς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν. Διαρκουσὴν δὲ τῶν δημοσιεύσεων τούτων ἡ ἀναφορὰ τοῦ αἰτούντος καὶ τὰ δια- γράμματα τῆς ἐπιφανείας θέλουν μένει ἐκτεθειμένα εἰς τὰ γραφεῖον τῆς Νομαρχίας πρὸς γνώσιν καὶ ὁδηγίαν τῶν ἐδι- αφερομένων.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ταχθείσης τετραμηνίου προθεσμίας ὑποβάλλονται εἰς τὴν Νομαρχίαν ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν αἱ ἀ- παιτούμεναι περὶ τῶν δημοσιεύσεων, τοιχοκολλήσεων καὶ ἐπὶ ἐκκλησίας ἀναγνώσεων τῆς διακήρυξεως ταύτης ἀποδεί- ξεις, καθὼς καὶ αἱ τυχόν εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς ὑποβλη- θησόμεναι ἀναφοραὶ τῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης αἰτήσεως ἐν- διαφερομένων.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 12 Ἀπριλίου 1874.

Ὁ Νομαρχῶν

ΜΙΧΑΗΛ Α. ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ.

Πρὸς τὴν Β. Νομαρχίαν Κυκλάδων.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὁ ὑποφαινόμενος Νικόλαος Σουρμελῆς πλοίαρχος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας, κάτοικος Μυκόνου νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως ἐνεργήσῃτε νὰ παραχω- ρηθῇ ἐμοὶ τὸ παρ' ἐμοῦ ἀνακαλυφθὲν μεταλλεῖον σιδήρου καὶ μαγγανίου σιδήρου συμφωνίαν μετὰ τὸ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου ε. ε. εἰς τριπλοῦν λεπτομερὲς τοῦ μεταλλείου διάγραμμα.

Τὸ ἐν λόγῳ μεταλλεῖον κεῖται κατὰ τὴν θέσιν παραλίαν τοῦ λιμένος Πανόρμου τῆς Μυκόνου ὁμωνύμου Δήμου ἔχει δὲ ὅρα τὰ ἐξῆς.

Πρὸς ἄρκτον θάλασσαν, λιμὴν Πανόρμου καὶ τεχνητὰ ση- μεῖα Ι καὶ Ε' πρὸς μεσημβρίαν θέσιν Ἄμμος: πρὸς ἀνατολὰς ἀκροτήριον Κάματο, καὶ πρὸς δυσμὰς Ἅγιος Ἡλίας: ἔχει δὲ ἔκτασιν στρεμμάτων βασιλικῶν 9486 καὶ μέτρων 503 καὶ 43 0/0 ὑπόσχομαι δὲ διὰ τῆς παρούσης νὰ πληρώσω κατ' ἔτος εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου ἐν ὀνόματί μου τρία λεπτά δι' ἕκαστον στρέμμα τῆς παρα- χωρηθείσης ἐκτάσεως καὶ τῶν ἐτησίως προαδιορισθόμενων φόρων ἐπὶ τῆς καθαρᾶς τοῦ μεταλλείου προσόδου ἐπὶ ἐν ἑκα- τοστῶν τῆς δραχμῆς ἐπὶ τοῦ καθαροῦ προϊόντος ὡς ὀρίζει ὁ νόμος. Πρὸς δὲ νὰ συμμορφωθῶ παραχρῆμα καὶ νὰ ἀκολουθῶ τὸν παρὰ τῆς κυβερνήσεως κανονισθόμενον τεχνικὸν τῆς μεταλλεύσεως τρόπον, ὡς ἐπίσης νὰ πληρώσω πρὸς τοὺς ἰ- διοκτῆτας τῆς παραχωρηθείσης μοι ἐκτάσεως τὸ προαδιορι- σθόμενον παρὰ τῆς κυβερνήσεως ποσὸν ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰ- σοδήματος: ἐπιφυλλάττομαι δὲ νὰ ὑποβάλλω δείγμα μετ' ἐ- πιστημονικὴν τῆς ἀναλύσεως ἐκθεσιν.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 3 Ἀπριλίου 1874

Ὁ αἰτῶν

Ν. ΣΟΥΡΜΕΛΗΣ.

Ἀριθ. 151.

ΔΕΥΤΕΡΑ

δηλοποιήσις πλειστηριασμοῦ.

Ὁ παρὰ τῷ Εἰρηνοδι- κείῳ Ἀνδρῶν κλητὴρ Α. Τ. Νέρης δηλοποιεῖ ὅτι:

Εἰς τὴν παραπόδας τῆς ὑπ' ἀριθ. 150 ἐκθέσεως ἀ- ναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀπογράφου συμβολαίου ὑπ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος ἀκριβῶς περιγραφομένης οἰκίας κει- μένης ἐξωθεν τῆς πόλεως Ἀνδρῶν τῶν ὀφειλετῶν Λα- σκαροῦς θυγατρὸς Δ. Φιλίπ- πιδῃ καὶ συζύγου Τιμολέ- οντος Ζαφειροπούλου, καὶ τοῦ ἰδίου συζύγου τῆς Τι- μολέοντος Ζαφειροπούλου, κειμένης ἐξωθεν τῆς πό- λεως Ἀνδρῶν θέλει πλει- στηριασθῇ δημοσίως ἐν- ταῦθα ἐξωθεν τῆς πόλεως Ἀνδρῶν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου Γεωργίου Φ. Δελαγραμ- μάτικα τὴν εἰκοστὴν ὀγδό- νην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους (Ἐπαταῖ συνέχεια).

Ἀριθ. 100.

Εὔρετ.

Α'. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Δηλοποιήσεως Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Π. τοδικῶν Μιχαὴλ Μυλωνᾶς δηλοποιεῖ ὅτι:

Δυναμὶ καὶ πρὸς ἐκτα- τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8394 καὶ 30 Ἰουνίου 1868 ἐκτελε- σθέντος ἀπογράφου συμβολαίου ὑπ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος ἀκριβῶς περιγραφομένης οἰκίας κει- μένης ἐξωθεν τῆς πόλεως Ἀντωνίου Ρενουάρδου καὶ κυρωθέντος παρὰ τοῦ κ. Ι. δρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρω- τῶν, κοινοποιηθέντος νομ- μετὰ τῆς παρὰ πόδας ἐπι- πρὸς πληρ. μὴν τὴν 23 Ἰα- ρίου 1874 ἐκ μέρους δανειστοῦ Ἰωάννου Στεφάν- ρως, κατοικοῦ Σύρου, πρὸς ὀφειλέτην Ἀνδρέαν Γ. ταῖνον, γεωργικὴν τιμιαν, τοικὸν Σύρου, ὡς ἐμφανί- ποτὸ ὑπ' ἀριθ. 14 ε. ε. ἐπὶ τήριόν μου, δι' ἧς ἐπὶ ἐπατάγειται ὀφειλέτης οὗ- να τῆς γ' πρὸς πληρῶσιν τὸ παρελθὼν δαχμῆς δι- ται καὶ 100 καὶ συνέχεια).